

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Octobrem, Novembrem, Decembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 2. De pietate erga S. Angelum Custodem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60533)

October.

mus in posterum eas ad mortificationem nostram,
& pœnitentiam agendam adhibere.

Omnis Creatura ingemiscit, & parturit
usq; adhuc. Vanitati enim Creatura subje-
cta est non volens. Rom. 8. v. 22.

Cælum, & terra, & omnia, quæ in eis
sunt, undique mihi dicunt, ut amem te.
Aug. Confess. c. 10.

DIES II.

De Pietate erga S. Angelum
Custodem.

I.

Cùm Ecclesia festam diem S. Angeli tu-
telaris celebret, æquum est, ut easdem
cum illa cogitationes concipiamus, o-
mnésque vires, ejus honori impendamus.
Habere nos oportet, inquit S. Bernardus,
magnam reverentiam in ipsius præsentia. Ad
id ejus excellentia, dignitas, & sanctitas
nos obligant. Majestas Regum tantam
nobis imprimit observantiam, ut vel sola
eorum præsentia nos in officio contineat.
Ille, inquit Servator, qui in cælo minimus
est, major est quovis, qui in terra maximus
est. Angelorum postremus maximis or-
bis

bis Regibus sublimior est : quantam igitur Otober.
illi reverentiam exhibere nos decet , si
cogitemus, eum semper Deo simul, & no-
bis adesse præsentem? si animi tui motus
ad indignum quoddam facinus te impellit,
imaginare tibi, inquiebat sapientum qui-
dam, virum magnæ virtutis, & authorita-
ris tibi adstare: hæc sola cogitatio te coër-
cebit. Consilium bonum hoc est; effica-
cius tamen foret, si imaginatio mea virum
istum verè mihi præsentem sisteret. Sed
Angelus Custodiendo mihi deputatus,
Spiritus ille tam purus mihi verè præsens
adstat: quì igitur coram ipso agere ausim,
quod coram omnium mortalium postremo
non auderem? credimusne, eum tanto
contemptui non indignari? an non mala
inde secutura formidamus?

II. Obsequia, quæ nobis Angelus no-
ster tutelaræ præstat, obligant nos ad gra-
tam, continuamque beneficiorum memo-
riam. *Devotionem pro benevolentia.* Quan-
tam is nostri curam non gerit, quæ officia
nobis non exhibet? cælum relinquit, ut
nobiscum sit: hic exilij locus, carcer hic,
ei palatium sit, & Paradisus cælestis, id-
circo, quod ipsi occasionem nobis ser-
viendi præbeat. A sexcentis periculis
nos tuctur; è mille malis nos eripit, omnis

October.

generis bona nobis accersit, preces nostras Domino offert, & ab ipso gratias ad nos defert. Adversus hostes nostros visibiles, & non visibiles nos defendit, manibus suis nos portat, lapsus nostros impedit; & si post omnes ejus sollicitudines cadimus, ad denuò surgendum nos jüvat; Deum semper intuetur, neque oculos à nobis avertit; cüm Deo plenissimus eodem se occupet, eoque fruatur, non minùs tamen se nobis impendit, non minùs nobis attendit; gressus nostros observat, & dirigit, ab erroribus nos avocat; & postquam toto vitæ tempore nos direxit, in mortis etiam momento nobis assistit, ut, quemadmodum socius nostrorum fuit laborum, sic & nos felicitatis ejus consortes fiamus. Quàm gratum ergo animum pro tanto beneficiorum numero ei exhibere debemus? annon eosdem animi sensus concipere debemus, quos Tobias erga Angelum Raphaëlem; cüm illi non minùs obstricti simus?

III. Ipsius jussis submittere nos penitus debemus, perfectè dociles nos exhibere ipsius admonitionibus, magnam habere confidentiam in ipsius protectione. *Fiduciam pro custodia.* Si amicum haberemus potentem, prudentem, fidum, commodorum nostrorum summopere studiosum, an
non

non in miserijs nostris ad ipsum confuge- Qctober.
remus? an non in dubijs nostris eum con-
suleremus? an non ejus consilia, ceu leges
amplecteremur? an non obligatos nos ei
crederemus? an non cum gaudio ei
obediremus? Angelus noster tutelar is fi-
dus ille amicus est, & omnibus hisce doti-
bus liberalissimè instructus. An non igi-
tur eodem modo nos erga ipsum gerere de-
bemus? si bonum aliquem morum senti-
mus, qui nos ad bonum animat, vel à ma-
lo avocat; est is inspiratio ab ipso nobis
suggesta, est consilium ad salutem nostram
ab ipso nobis datum: & ipsum negligimus,
imò & repellimus, ut suggestioni morem
geramus dæmonis, qui aliud non molitur,
quàm ut socios supplicij sui nos faciat, dum
nos rebellionis suæ complices reddit? cui-
nam majorem inferimus injuriam? S. An-
gelo tutelari, an nobis? annon metuimus,
ne ad summendam de nobis vindictam,
diaboli nos potestati relinquat, quem ipsi
præhabemus?

*Veniam à bono tuo Angelo pete, quòd minùs reve-
rentem, gratum, & summissum te hætenus eidem
exhibueris; vitamque tuam emendare statue.*

Observe eum, & audi vocem ejus, nec
contemnendum putes, quia non dimittet
cum peccaveris. Exodi 23. 21.

Oâtober.

Angelo tuo reverentiam habe; tu ne audeas illo præfente, quod vidente me non auderes. *Bern. Serm. in Psal. qui habitat.*

DIES III.

De Salutis Desiderio.

I.

AD salutem æternam consequendam fervore opus est, plusque facere nos oportet, quam facere obligemur. Qui præstare plus non vult, quam id duntaxat, quod præcisè ad salutem obtinendam præstare debet, nunquam præstabit totum id, quod debet. Qui Dei solummodò præcepta servare cupit, ea non servabit. Cujus consilia ulteriùs non tendunt, quam, ut peccata mortifera vitet, de vitijs levioribus vitandis parùm sollicitus, brevè in peccatum mortiferum labetur. Et qui non volet ullum opus gratuitum facere, nunquam ea faciet, ad quæ facienda obligatur. Sunt rerum concursus, in quibus consilia migrant in præcepta, ut proin plura præstare nos oporteat, quam teneamur, si habiles evadere velimus ad ea facienda, quæ debemus. Hæc omnia in speculatione paradoxa, sed in praxi verissima sunt.

II. Si